

de l'agenda política valenciana, no solament forme part de l'agenda política valenciana, però que siga incorporada a l'arquitectura institucional, com s'ha dit, en les direccions generals i en les polítiques públiques, i es faça d'extensió a la resta de polítiques públiques d'àmbit municipal i, fins i tot, d'escala nacional, europea i mundial.

Per què vinc a dir això? Perquè en 2019 ja el govern va fer la declaració d'emergència climàtica. Obríem ja la porta a l'elaboració d'eixa llei, que vostés saben que ja tenen en la seua casa, en la casa del parlament valencià, la llei valenciana de canvi climàtic i transició ecològica, que a més espere que entenguen de la importància i de la rellevància, perquè serà la llei que de manera transversal i transformadora decidirà les futures dècades, decidirà els sistemes de mobilitat, de producció, d'acció social, d'economia productiva, etcètera. És a dir, és una llei tremendament transformadora i necessària per a definir el full de ruta de la política valenciana i de contribuir a adaptar-nos i a mitigar els efectes del canvi climàtic, en un territori on els experts, en l'últim informe del panel d'experts de canvi climàtic, van situar el Mediterrani, la mediterrània, com una de les zones on es podrà viure amb major virulència els efectes del canvi climàtic si no fem mesures valentes, decidides, àgils i d'una manera contundent.

La covid ens va demostrar que no érem invincibles. Ja ho deia la ciència, vosté ha recordat, portem dècades on la ciència ens està alertant: no som invincibles. Estem produint com a humans, l'accio humana, els efectes del canvi climàtic i, per tant, tenim l'obligació i la responsabilitat d'aturar eixes conseqüències, eixes conseqüències que estem provocant. No estàvem preparats per a la covid, no estàvem preparats per a una pandèmia mundial, per molt bé que l'hajam resolt. Ara hem demostrat que tampoc estàvem preparats per a una guerra al centre d'Europa, eixa dependència energètica, tots tenim clar que hem d'intentar alliberar-nos-en. La pregunta és: estem preparats per al canvi climàtic? Ara mateix no, però amb estes ferramentes podrem estar molt més preparats.

Tenen vostés la llei..., i fins i tot, inclús en qüestions, implants que s'han de desenvolupar a raó de l'objecte de la llei, nosaltres, de manera paral·lela, ja hem estat treballant. Tenim els inventaris d'emissions de tots els municipis de la Comunitat Valenciana, on s'indica clarament on s'han de fer els esforços per reduir de manera dràstica almenys el 40% de les emissions en 2030. Ja podem actuar.

Tenim el visor cartogràfic dels impacts del canvi climàtic en el litoral, que han de definir la nostra política respecte a la franja litoral i com hem de reconvertir esta franja, renaturalitzar, i fins i tot pal·liar els efectes de les agressions que s'han viscut mitjançant dècades.

Tenen..., saben vostés, el divendres passat vam a aprovar, per part del govern valencià, l'avantprojecte de la creació de l'agència valenciana de canvi climàtic, que ha de poder vetlar pels programes de seguiment de les accions de lluita front al canvi climàtic.

Tenen vostés la llei d'economia circular a casa seu, que espere que s'aprove el més aviat possible, estrenada, una llei estatal.

Saben vostés que a més hem vinculat les ajudes públiques precisament a tindre els PACES, els plans d'accio local front

al canvi climàtic, precisament perquè tota contribució des d'un àmbit local contribuïsca i siga factor multiplicador.

I, acabaré dient, tenen vostés clar que nosaltres no solament de manera normativa, sinó que estem..., totes les ajudes públiques, els fons de recuperació que Europa ha decidit de manera positiva dedicar-los a la transició ecològica, a les mesures de sostenibilitat, estem captant fons per a donar estos salts de gegant que havíem d'haver fet ja, que efectivament els partits verds havien alertat durant molt de temps, igual que la ciència, i no s'han fet.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria, pregue que finalitze.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Sí, acabe. Finalment, felicite que vinguera el Partit Verd Europeu a fer el seu congrés ací; també felicite la ciutat de València per ser una de les...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...bé, candidates a ser ciutat verda europea en 2024.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Continuem amb la pregunta 1.505, formulada pel diputat Emigdio Tormo, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica sobre les declaracions de la consellera sobre l'origen de les taronges.

El senyor Tormo Moratalla:

Gracias, señora presidenta.

Honorable consellera.

Yo me he quedado profundamente preocupado por la situación del parque de Doñana que decía usted. Hacía la siguiente reflexión: ¿será posible que sea por las obras acometidas en el Palacio de las Marismillas por el señor Sánchez, con fondos Next Generation? Probablemente no. (Aplaudiments)

Respeto, señoría, honorable *consellera*, respeto es lo que le piden a usted los representantes del sector agrícola y ganadero. No hay ni un solo departamento, ni una sola *conselleria* en todo el gobierno valenciano que concite tal igualdad de sentimientos en contra de su máximo gestor, en este caso, gestora. Educación, hacienda, justicia tienen sus detractores, y también tienen la gente que les defiende. Todos menos usted, a quien le reconocen como la máxima autoridad en agricultura de la comunidad, le acusan de absoluto desinterés y desconocimiento. ¿A usted esto no le parece gravísimo? Yo leía estas declaraciones y pensaba que era un tal Emigdio Tormo de Ciudadanos el que había hecho las declaraciones, o un tal Eduardo del Pozo, maligños en estado puro, ariete y azote de su nefasta gestión, pero no, son los representantes del campo valenciano, del campo, de la pesca, de la ganadería: «La más alta representante del sector no tiene ni idea de los problemas del sector». También lo dijo el ministro socialista, el señor Planas.

Mire, señora *consellera*, la situación del sector primario en la Comunidad valenciana es crítico. El sector agropecuario, en el año que ha pasado, el 2021, terminó con unas pérdidas de 140 millones de euros, los precios de la naranja hundidos, la uva para vino sin volver a los niveles prepandemia, el caqui, los frutales de hueso, las cebollas, las patatas... Oiga, parece la lista de la compra. La ganadería, el porcino, vacuno y avícola; incremento de los suministros necesarios para el desarrollo de la actividad, energía eléctrica que sube un 270%, gasóleo 73%, abono 48% y piensos un 25%. Pérdidas por situaciones climáticas, que desde luego no son culpa suya, pero usted sí que tiene la capacidad de luchar contra la situación que se produce inmediatamente después, pérdidas de cien millones de euros. Robos, superpoblación de fauna salvaje, etcétera, etcétera. A todo ello, se suma la incapacidad real de los agricultores y ganaderos para repercutir el incremento de los costes de producción en los precios que perciben. Por lo tanto, la situación del sector es absolutamente dramática.

Encima, se apropia usted el otro día en esta casa en exclusiva de la concesión de ayudas de 24 millones de euros, luego se da cuenta de que ha sido excesivamente soberbia y lo comparte con el resto del gobierno valenciano. Pero yo no seré el que le hurte a usted el éxito, escaso éxito, por lo que ha conseguido usted de la Unión Europea. El presidente Sánchez anunciaba 1.800 millones de euros para luchar contra los daños producidos por la pandemia y la guerra en Ucrania, y usted consigue 24, el 1,5%. Enhorabuena, señora *consellera*, una gestión admirable. A bombo y platillo anuncia usted más y más inversiones en forma de presupuestos, que solo se ejecutan a un 70%, y son datos suyos. Quiere decir que, de cada cien euros, usted solo gasta setenta. A bombo y platillo aseguran ustedes que no va a faltar agua de calidad en nuestra comunidad, y van ustedes de recorte en recorte hasta el fracaso final.

Y ante tal drama del campo valenciano, señora *consellera*, va usted haciendo por el mundo promoción de los productos valencianos y resulta una metepatas de dimensiones cercano a lo cósmico. Queda en ridículo y deja en ridículo al máximo representante de la comunidad y a todos los valencianos. Decía el *molt honorable president* hace muy poco, la semana pasada, que nadie humilla a la Comunidad Valenciana. Sus

declaraciones, señora *consellera*, son las que humillan a la Comunidad Valenciana.

Le pregunto: ¿le va a dar a usted igual el origen de los cítricos mientras puedan pasar por valencianos? ¿Qué garantías tiene de que tengan la misma calidad que los cítricos valencianos?

Gracias, señora *consellera*.

Gracias, señora presidenta. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorble *consellera*. Li donaré la paraula quan el senyor Tormo arriba a l'escó.

Quan vullga..., senyor Tormo, per favor, si és tan amable. Gràcies.

Senyora *consellera*.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

És molt complicat fer la *performance* que li toca fer ple rere ple, perquè el do de l'oportunitat encara vosté no se l'ha llevat.

La setmana passada m'acusava de no ser una bona *consellera*, i vam aconseguir 24 dels 32 milions d'euros que se li assignen a la citricultura, després de, per cert, no haver fet primer una proposta on la citricultura entrava en les ajudes vinculades a la situació derivada de la invasió de Rússia a Ucraïna. I esta *consellera*, en una conferència sectorial, demanar explícitament que s'incorporaren, el ministeri atendre eixa petició i després atorgar la major dotació d'ajudes a la citricultura valenciana.

Diu: «Es que usted se lo quiere otorgar en exclusiva», no; no tinc jo tantos delirios de grandeza como usted. Sincerament, jo soc molt modesta en açò. És un treball fet, identificat el problema, assenyalat en el fòrum que correspon, acordat amb el ministeri i portat a la pràctica. I jo em done per satisfeta i eixe és el meu treball, no em fa falta fer estes *performance* que fa vosté.

Però és que avui arriba amb una pregunta també amb el do de l'oportunitat. Diu: «¿Le da a usted igual el origen de los cítricos mientras se puedan pasar por valencianos?». No deu ser aixina, no ha d'haver-lo entés això Europa, no ha entés això la Comissió Europea quan ahir, per fi, i de manera històrica, es pren la decisió d'imposar, aplicar el tractament en fred de les taronges importades de Sud-àfrica i d'altres països que tenen localitzada la plaga de falsa polilla. I que esta *conselleria* li ha demostrat a Europa, sí, esta *conselleria* li ha demostrat a Europa, amb un informe, les diferents intercepcions que en els darrers anys hi estaven havent

d'esta plaga per les importacions, que arribaven sobretot per Holanda, per Rotterdam –que, per cert, va ser l'únic país que va votar en contra d'esta mesura–, i com la clara amenaça estava ahí i, per tant, aconseguir este acord.

M'ho ha vaig a atorgar jo a soles? No, no; clar que no. Clar que no. Avui era un dia de felicitar el sector. Hauria d'haver aprofitat la seua intervenció, de fet, jo li havia dit al meu equip: serà intel·ligent i felicitarà el sector, però no ho ha sigut vosté. No ho ha sigut, és una llàstima. Avui, a pesar d'Emigdio Tormo, vull felicitar el sector, el sector; vull felicitar el ministre, vull felicitar el seu equip, vull felicitar el meu equip, vull felicitar-me a mi mateixa, vull felicitar tota la citricultura espanyola i europea, clar que sí. Clar que sí.

Perquè tot açò és possible perquè es van prendre decisions equivocades en la Unió Europea per a afavorir el comerç, el comerç, el negoci, per damunt de la sanitat vegetal. Això és possible perquè alguns es van dedicar a primar el negoci i el comerç per damunt de la nostra producció agrària. I hem hagut de vindre i patir molt i demostrar per tal que per fi, hui, Europa siga més segura, hui els cítrics siguen més segurs, hui la nostra alimentació siga més segura i hui hi haja més justícia en el món.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta, té la paraula el senyor Tormo.

El senyor Tormo Moratalla:

«A pesar de Emigdio Tormo». Oiga, me da la impresión de que he declarado yo la guerra a Ucrania y a la Unión Europea, en vez de los malvados neocomunistas que han venido por el este. (Veus) «A pesar de Emigdio Tormo». Yo soy un humilde, humilde diputado..., tranquilos, sosiéguense. Un humilde diputado, pero a mí ninguno me dice que soy un incompetente, como le dijo a usted el ministro y como le han dicho las agrupaciones de agricultores, ganaderos, etcétera. Y son palabras duras, sin duda. Yo no hago ninguna performance, para performance están otros que ya cobran para eso. Y tampoco tengo ningún delirio de grandeza, le digo, un humilde diputado que hace su trabajo, y además lo haré a su pesar y por mucho que a usted le duela.

Mire, lo del tratamiento en frío. Dos años, señora mía, dos años han tardado ustedes en conseguir algo que llevan los representantes del sector años y años pidiendo, y, por cierto, no están ni la mandarina ni el pomelo. Y además tiene una serie de...

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor Tormo Moratalla:

...ítems que tiene que pasar para que puedan entrar en funcionamiento.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

El senyor Tormo Moratalla:

No será inmediata, se aplicará después de que arranque la campaña, por lo tanto, perjudicará, seguirá perjudicando los productos valencianos. Se tramitará de urgencia, pero, a pesar de eso...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Sí, sí, sí

El senyor Tormo Moratalla:

...pasará por una reunión de comisarios europeos que tendrá que...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Jo acabe d'arribar, li ho acabe de dir, però (*inintelligible*) ... el mandat ací.

El senyor Tormo Moratalla:

Señor presidente, aquí todo el mundo hace uso extensivo del tiempo menos yo, que siempre soy muy comedido.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria. (Veus) Ha finalitzat vosté la pregunta.

El senyor Tormo Moratalla:

...que usted no haya estado no es culpa mía.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies...

El senyor Tormo Moratalla:

Pero, bueno, lo que usted diga.

Señora consellera, a su disposición.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Jo he assentat el criteri de ser coherent amb el que he fet al principi... (Aplaudiments. Veus) Sí, té raó vosté, senyoria, té vosté raó.

Vol acabar? Té vosté trenta-cinc segons, consellera. És que tornem a les restriccions. (Rialles)

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

No, crec que com que ell ha gastat 56 segons més, jo, per a compensar a la resta de senyories, no em fa falta contestar.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera. Ha compensat, ha compensat.

Tornem a les restriccions, torne a dir.

Pregunta que formula l'il·lustre diputat José Luis Aguirre a l'honorble consellera sobre els plans hidrològics. I, torne a repetir, hem d'aplicar el reglament igual per a tots.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Aguirre Larrauri:

Gracias, señor presidente.

Señora Mollà, yo, en primer lugar, sí quiero dar la enhorabuena a esta conselleria por el trabajo que ha hecho apoyando..., con todas las instancias de las administraciones para conseguir esto. Conseguir lo que conseguimos ayer nos abre un camino que nos demuestra que se pueden conseguir las cosas, y hay que conseguir mucho más, la mandarina, el pomelo que decía el señor Tormo... Y, en fin, muchas otras plagas porque tenemos continuamente un montón de interceptaciones.

Pero, señora Mollà, el trasvase, que es el tema del que veníamos a hablar, está en un momento delicado y conflictivo con

esa reducción de 105 hectómetros cúbicos. Y el problema, desde nuestro punto de vista, es esa hoja de ruta que comenzó hace ya años con la derogación en el año 2004 del trasvase del Ebro, y aquí nació el problema al que hoy nos enfrentamos. En segundo lugar, al no consensuar el Júcar-Vinalopó, la izquierda convirtió el trasvase en imposible. Y en 2010, el incremento de los caudales ecológicos ambientales en el esquema de temas importantes de la Confederación Hidrográfica del Tajo hizo también inviable el Tajo-Segura. Y, ahora, este nuevo Plan hidrológico del Tajo que tenemos, para 2022 se prevé transferir 295 hectómetros cúbicos, y nos dicen que para 2027 nos proponen 190 para abastecimiento y regadío; perdemos 105 hectómetros cúbicos. Esto implica una reducción de 27.000 hectáreas de cultivo en la cuenca del Segura y de 7.500 en la provincia de Alicante. Y es que el incremento de los caudales ecológicos del Tajo en nada beneficia al Tajo, ni a las sociedades que viven en torno al Tajo, ni beneficia tampoco al medio natural, y, sin embargo, gana en perjuicios a la cuenca del Segura.

Señora consellera, creemos que hay que acabar con la contaminación política del agua. Esta es la verdadera contaminación del agua, esta guerra que se ha creado con las políticas del gobierno. En nuestra impresión, los planes de cuenca que se están aprobando son innecesarios e impuestos. Y es que los anteriores planes los hizo el ministerio, que solo se han ejecutado el 15 % de las medidas. Entonces, ¿para qué queremos estos planes?

En España hay muchas zonas, entre ellas la Comunidad Valenciana, que se encuentra en pobreza hídrica. Para luchar contra la pobreza hídrica, tenemos un mix de agua formado por desalación, reutilización y trasvases, y las tres son necesarias. El gobierno español está empeñado en cambiar el trasvase por la desalación, sin embargo, el trasvase es una solución basada en la naturaleza, y lo quieren cambiar por una solución en la industria, como es la desalación. El agua obtenida por desalación es un agua artificial que se produce con un coste energético y un coste ambiental absolutamente inasumible por la agricultura. Y la consecuencia es arrojar a la agricultura a una economía subsidiada, insostenible y dependiente de la calidad del gobierno, que es el principal fabricante de agua desalada y, claro, necesitan venderla.

El Plan hidrológico del Segura es criminal para los agricultores, porque no puede garantizar las concesiones de agua a los agricultores. No llega para el abastecimiento, el regadío, ni el Júcar-Vinalopó, ni la permanencia de los acuíferos... Y nos da gato por liebre, porque nos quiere cambiar la interconexión de cuencas por la interconexión de desaladoras. En pleno siglo XXI tenemos gas que viene de miles de kilómetros de aquí, tenemos petróleo, que no sabemos ya ni de dónde viene, y resulta que lo más importante, que es llevar el agua, no la podemos llevar de un sitio a otro. Deberíamos dejarnos de tanto plan de cuenca y que el estado elaborara un nuevo Plan hidrológico nacional que lleve agua todos los rincones de España, porque el agua vertebral el territorio, la ausencia de agua provoca excitación y despoblamiento. Y no estamos hablando de solidaridad, estamos hablando de justicia.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.